

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדרך היום / פרשת שלח תשפ"ד / גליון מס' 111

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ד.

"אי הואי ידענא דזהרי רבנן כולי האי לא הוה קטילנא להו"

בגמרא השבוע: הורדוס, העבד שמרד והיה למלך, מחליט שהחכמים מתנגדים למלכותו ומוציא את כולם להורג, מלבד התנא בבא בן בוטא, שגם אותו עיוור באכזריות. באחד הימים מופיע הורדוס בביתו כאדם זר ומשכנעו לקלל את הורדוס, בבא בן בוטא מסרב ואינו מסכים גם לאחר שכנועים. או אז הורדוס מכה על חטא ואומר: "אילו ידעתי שהחכמים נאמנים למלכות לא הייתי הורגם". החכמים כמובן לא שבו לתחיה..

כמה אנשים 'מוציאים להורג' רק בגלל שחשבו שהם אמרו/עשו/פעלו, ולבסוף, כשמתבררות העובדות כעורבא פרח, דמו של האיש כבר נשפך, שמו הוכתם ללא סיבה

סיפור שאירע בשנים האחרונות: בנו של אחד מגדולי האדמו"רים בארה"ב הופיע בליווי כמה חסידים לחתונה של אחד מהחסידים, כשפנה למחותן לברכו הגיב הלה: "אף אחד לא קרא לך..." המלווים הנדהמים התארגנו לתגובה הולמת... אך בצעד חכם פנו לרבי להתייעץ. כששאל הרבי את בנו לפשר המעשה, פרץ זה בצחוק: "האיש שאל ממני יום קודם מכשיר סלולרי, ביקשתי ממנו שאם משהו 'קרא' לי, כלומר יתקשר אלי, שיעדכן אותי על כך, כשבאתי לחתונה עדכן אותי האיש שאף אחד לא 'קרא' לי..."

איך זה קשור אלינו?

שמענו... אז מה... לפני שנזדרז לדון לכף חובה ולהתנהג בהתאם, נברר את העובדות לאשורם, לא פעם נגלה עובדות אחרות..

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

מסכת בבא בתרא - דף ב.

"הכל כמנהג המדינה"

מסכת בבא בתרא פותחת בהלכה הבאה: שכנים בחצר משותפת שהחליטו לחלוק ביניהם את החצר, שניהם חייבים לשלם את הגדר שביניהם, כשחוקק הגדר ועוביה נקבעים כמנהג המקום: אם נהגו לבנות גדר חזקה, יכול האחד להכריח את חברו להשתתף בעלות גדר שכזו, ואם נהגו בגדר קלה של קוצים, אין האחד יכול לתבוע את רעהו לעשות גדר טובה מזו. אמנם, אם המנהג היה לעשות גדר פחותה מגדר קוצים, פוסק רבינו תם בתוספות שאין זה נחשב ל'מנהג', ומבאר: "מנהג הדיוט הוא, ויש מנהגים שאין לסמוך עליהם"

אכן, חשיבותו של מנהג ידועה, אבל לא כל מנהג ראוי לכבוד זה, כך למשל ה'מנהג' לדבר או לרמוז בעת הקדיש... ה'מנהג' להפעיל מוזיקה בשמחות עד אמצע הלילה... לעקוף בכביש... וכהנה מנהגים שבוודאי 'אין לסמוך עליהם'. איננו מחויבים במנהג שכזה, אדרבה אנו מחויבים לעוקרו..

יהודי ששוחח עם הרבי בעל האמרי אמת' הזכיר בדבריו את 'פניני הגוף'. הרבי גער בו על הכינוי, והלה ניסה להצדק: "כך כולם מכנים אותו". "יש לכולם מקום בגהינום" הזכיר לו הרבי

איך זה קשור אלינו?

מנהגים שאינם הגונים, בפרט כאלו שיש בהם זלזול במצוות, פגיעה בזולת וכו', אנו מתרחקים מהם ונוהגים להיפך, גם אם יהיה זה ההיפך מכולם

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ק"ט.

"אמרוה קמיה דשבור מלכא"

שתי גינות סמוכות והאחת גבוהה מחברתה, בגובה הקיר שביניהן צומחים ירקות, המשנה השבוע דנה למי שייכים ירקות אלו, האם לעליון, זה שהירק צומח מתוך אדמתו, או לתחתון, זה שהירק באויר גינתו. רבי שמעון נוקט שכל ירק שהעליון יכול להושיט את ידו ולקוטפו שייך לו, והשאר, לתחתון. סברא זו נאמרה ל'שבור מלכא' מלך פרס שהיה בקי בתורה, והוא התפעל והתבטא: ראוי הוא רבי שמעון ליופי וחשיבות על הכרעתו

'כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים' אומר הפסוק, גם גוי, כשנתקל בתורה מגלה את הזוהר שבה ועומד נפעם

בשהותו של רבי שמואל גריינימן, גיסו של ה'חזון איש', בצרפת, המתין לרכבת בעודו הוגה בגמרא, אדם בעל חזות גויית עקב אחריו מן הצד ולפתע פנה אליו: 'בקטע זה שאתה לומד', אמר לו, 'ישנה חקירה של רבי שמעון שקופ...' הספר כמעט נשמט מידיו של הגר"ש, והאיש שהבחין בהשתוממותו הסביר בפשטות: 'אני פרופסור באוניברסיטה מקומית, ומאז נחשפתי לגמרא ומפרשיה אני הוגה בה תדיר...', וכאן הוסיף משפט שרבי שמואל הגדירו לימים כשיחת המוסר הנוקבת ביותר ששמע בחייו: 'בוודאי אתם היהודים גאים בעובדה שספר הספרים הזה הוא שלכם...', אמר, 'בוודאי אינכם עוזבים לרע את הספר המיוחד הזה', סיים והותיר את בן שיחו נפעם

איך זה קשור אלינו?

גוי רואה את התורה ומשתומם. אנחנו? על אחת כמה וכמה!